

Óvd a szíved! – Természetgyógyászat

Manapság talán már minden gyermek hallotta a *természetgyógyászat* kifejezést. A körülöttünk lévő természet gyönyörű, és minden, aminek a természethez köze van, nyilván csak jó lehet. Hát még akkor, ha betegségeinkben kínál gyógyulást! Ki ne választaná a természeteset?

A baj csak az, hogy az Úr Jézus visszajöveteléhez egyre jobban közeledve a Gonosz, aki az embereket könnyen be tudja csapni, kölcsön vette ezt a kifejezést, és csupa olyan módszerrel töltötte fel, melyeknek sem a természethez, sem a gyógyításhoz nincs igazán közük.

Néhány száz évvel ezelőtt természetgyógyászatban a gyógyfüves-gyógyteás módszereket értették, amelyek a mai gyógyszeres gyógyítások alapja lettek. Még ma is vannak olyan gyógyteák, melyeket az orvosok is ajánlanak. Például jó lehet megfázásos, köhögéssel járó betegségben a menta- vagy a kakukkfű tea mézzel. A helyes gyógyteás kezelés az orvoslás kiegészítő ága. Ám mivel a gyógyteákban is valóságos hatóanyagok vannak, ezeket senkinek nem tanácsos kellő ismeretek nélkül, például a szomszéd néni tanácsai alapján iszogatni. Nem elég csak a gyógyteákat ismerni, jól kell ismerni a betegségeket is, sőt a betegség-megállapítás minden csínját-bínját is.

A másik, ennél is nagyobb baj a természetgyógyászattal az, hogy ma számtalan vallási alapon kitalált, varázslásos módszert is ezek közé sorolnak, és a mi kis országunkban is divatba hoztak. Ilyenek az **akupunktúra**, **akupresszúra**, **talpmasszázs**, vagy a gyerekfogászatokon használt **fülklipszek**, a **magnetikus kezelések – kézrátétel**, **masszázs ágy**, **karkötők** –, nem is beszélve a **homeopátiás** úgymond „gyógyszerekről”. Itt említhetjük a **relaxációs**, **meditációs módszereket** is. Az Úr Jézus a Bibliában határozottan elmondja nekünk, hogy az Isten *utálja* a varázslást (5Mózes 18,10), éppen úgy, ahogyan a babonásokat is, mert ezek a Gonoszhoz kötnek minket, aminek sajnos nagyon súlyos következményei is lehetnek ránk nézve.

Igen ám, de az, aki nem jártas az orvoslásban, hogyan tudja megkülönböztetni az Úr Jézus előtt is kedves gyógyító módszereket a varázslástól?

Itt most egy nagyon egyszerű megkülönböztetési lehetőséget mondok el nektek. A mai természetgyógyászatnak nevezett, varázslásos módszerekkel kapcsolatban mindig hangsúlyozzák a hitet. Azt mondják, azoknak használ, akik hisznek benne. Miközben tudjuk, hogy az Úr Jézustól az orvostudomány révén kapott gyógyításokhoz nincs szüksége senkinek a hitre. Amikor valakinek például súlyos tüdőgyulladás van, ha a megfelelő antibiotikumot adják neki, akkor is meggyógyul, ha még csak azt sem tudja, hogy bármiféle gyógyszert kap!

Ahogy már az iskolában is tanultátok, az embernek öt érzékszerve van: a látása, a hallása, a szaglása, az ízérezése és a tapintása. Ezek segítségével igazodunk el a látható, testi világban. Ám kaptunk az Istentől még egy „hatodik érzékszervet” is és ez a hit. A hitet arra kaptuk, hogy az Úr Jézust és mindazt megismerjük, amit Ő mondott el nekünk! Ha a hitünket nem arra használjuk, amire kaptuk, vagyis hogy általa kapcsolatunk legyen az Úr Jézussal, akkor ezt már nem is hitnek nevezzük, hanem hiszékenységnek. A baj csak az, hogy a hiszékenység is működik! A Gonosz kínálta látszatgyógymódokba vetett hit az embert könnyen a Gonosszal kapcsolhatja össze, miközben igazi gyógyító hatásuk nincs is. Ahogyan ezt a Szentírás mondja: A Gonosz, az ördög nemcsak létezik, de „**a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával**” (2Thesszalonika 2,9) munkálkodik is, mert be akar csalni minket a csapdáiba.

Milyen jó, ha mi már ismerjük az Úr Jézust és a figyelmeztetéseit is, és így elkerülhetjük a csapdákat! Sőt az is jó, ha mindenkit, akit szeretünk, figyelmeztetünk ezekre a csapdákra és az elkerülés módjára is.

Dr. Erdélyi Judit